

Sapatin Herra

***Avainjakeet: "Sillä Ihmisen Poika on sapatin Herra."
Matt. 12:8***

***Valitut pyhät kirjoitukset
Matteus 12:1-8***

Neljännessä käskyssä, jonka Jumala antoi Israelille Mooseksen kautta, sanotaan: "Muista sapattipäivää pitämällä se pyhänä. ... Sinä päivänä älä tee mitään työtä." (2. Moos. 20:8-11). Hebreankielinen sana "sapatti" tarkoittaa "lepoa". Kymmenen käskyä olivat lakiliiton perusta, joka oli pakollinen jokaiselle juutalaiselle.

Jeesuksen palvelutyön aikana monista uskonnollisista johtajista oli kuitenkin tullut formalisteja, jotka lisäsivät epäloogisia, ihmisten keksimiä rajoituksia Jumalan antamiin käskyihin sen sijaan, että olisivat opettaneet kunkin Jumalan ohjeen todellista merkitystä ja periaatteita. Jeesus

moitti tätä ja sanoi uskonnollisiin johtajiin viitaten :
"He sitovat raskaita, hankalia kuormia ja laittavat ne toisten harteille." Matt. 23:1-4

Esimerkki tästä on kirjattu oppitunnillamme, kun fariseukset syyttivät Herran opetuslapsia, jotka kulkiessaan sapattina vehnäpellon läpi olivat hieroneet käsissään joitakin jyviä ja syöneet niitä, koska heillä oli nälkä (Matt. 12:1). Fariseukset tulkitsivat tämän sapatin rikkomiseksi. Jeesus julisti, etteivät he olleet rikkoneet sapattikäskyä, ja totesi: "Sapatti on tehty ihmistä varten, ei ihminen sapattia varten". (Mark. 2:27). Sitten hän mainitsi, mitä Daavid oli tehnyt. Hätätilanteessa Daavid oli pyytänyt itselleen ja miehilleen näytösleipää, joka oli poistettu sapattina ilmestysmajan pöydästä ja jota vain juutalaiset papit saivat syödä. He eivät olleet syyllisiä Jumalan edessä. Matt. 12:3,4; 1. Sam. 21:1-6; 3. Moos. 24:5-9.

Sitten Jeesus vakuutti fariseuksille auktoriteettinsa tulkita lakia ja sanoi, että "täällä on yksi, joka on suurempi kuin temppeli". (Matt. 12:6). Ainosyntyisenä poikana Jeesus oli Jumalan äänitorvi ja siksi oikea opettaja esittämään juutalaisille lain todellisen merkityksen, mukaan lukien sapattia koskevat merkitykset ja periaatteet. (Joh. 12:49,50; HEINÄKUU 2025

14:10; 17:8). Herramme huomautti: "Jos olisitte tienneet, mitä tämä tarkoittaa: "Minä armahdan enkä uhraa", ette olisi tuominneet syyttömiä." Tämä on totta. (Matt. 12:7; Hoosea 6:6). Toisin sanoen, jos fariseukset olisivat ottaneet tämän huomioon, heidän ajatuksensa olisivat olleet armollisempia, Jumalan periaatteiden mukaisia, ja tämä olisi estänyt heitä tuomitsemasta hänen opetuslapsiaan, jotka eivät olleet syyllistyneet mihinkään lepopäivän käskyn rikkomiseen.

Monet Jeesuksen ihmeellisistä parannuksista hänen maallisen toimintansa aikana tapahtuivat sapattina. (Mark. 1:21-27; 3:1-6; Luuk. 13:10-17; 14:1-6; Joh. 5:1-17; 9:1-16). Tämä ennakoி sitä parantamistyötä, jonka hän tulee tekemään ihmiskunnan maailman hyväksi suuremman sapatin, messiaanisen ajan, aikana. Jesaja 35:5,6,10

Henkilökohtainen opetus, jonka voimme ottaa tästä kertomuksesta, on tämä: kriittisyys tai vikojen etsiminen osoittaa armon puutetta, rakkauden puutetta. Onko meillä rakkauden henkeä, joka "ei ajattele pahaa", joka ei epäile pahaa, joka ei etsi vikoja toisista eikä syytä heitä pahoista motiiveista? (1. Kor. 13:5). Joku totesi kerran viisaasti: "Virheet ovat

paksuja siellä, missä rakkaus on ohutta". Paavali kirjoitti: "Rakkaus on lain täyttäminen". (Room. 13:8,10). Rakkauden omistamista osoittaa armollisuus ystäviä, veljiä, ihmiskuntaa ja jopa vihollisiamme kohtaan. Ottakaamme huomioon tämä tärkeä oppitunti Herraltamme Jeesukselta ja pyrkikäämme soveltamaan sitä päivittäin elämässämme.